

РЕШЕНИЕ

№ 707

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46
състав**, в публично заседание на 14.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **5691** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 129, ал. 7 вр. чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от А. Б. , чрез адв.Б., против РА № [ЕГН] от 28.12.2012г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 842 от 13.05.2013 г. на директора на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, в частта, в която на дружеството са установени задължения за лихви върху вноски за ДОО, ЗО,ДЗПО-УПФ,ГВРС и ТЗПБ. за периода 01.01.2010г.-31.12.2011г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения РА.Твърди се, че всички начислени осигурителни вноски, вноски за ДОО,ЗО, ТЗПБ, ДЗПО-УПФ, ГВРС и други подобни , включително и суми за лихви са незаконосъобразни.Конкретни възражения не са изложени.Иска се отмяна на РА в посочените части.В с.з., чрез проц. представител поддържа жалбата.Представени са писмени бележки.

Ответната страна – директорът на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез юрк. К. изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на ревизионния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Административен съд София град, I отделение, 46-ти състав, като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

На основание ЗВР№ 1203051 от 12.04.2012г., изменена със ЗВР № 1205984 от 06.08.2012г., издадени от В. М.-Началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на

НАП-С., оправомощена със Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010г. на директора на ТД на НАП-С. е възложено извършване на данъчна ревизия на дружеството за установяване на данъчни задължения по видове и периоди подробно описани в заповедта, както и за вноски за фондове на ДОО,ДЗПО-УПФ,ГВРС и здравно осигуряване за периодите от 23.11.2007г. до 31.12.2011г.За резултатите от ревизията е съставен РД№ 1205984 от 22.10.2012г.Ревизията е приключила с РА № [ЕГН] от 28.12.2012г. издаден от орган по приходите при ТД на НАП-С..

Предмет на разглеждане в настоящото производство е РА в частта на установените задължения за лихви върху вноски за ДОО,ЗО,ДЗПО-УПФ,ГВРС и ТЗПБ за периода 01.01.2010г. до 31.12.2011г.

С РА не са извършени корекции на декларираните от дружеството вноски за фонд ДОО,ГВРС,ДЗПО-УПФ,ТЗПБ.За невнесените в срок осигурителни вноски са определени лихви за забава в размер на 514,52лв.

С жалбата не са представени доказателства за заплащане на дължимите осигурителни вноски и не са изложени възражения относно тяхната недължимост.Приложена е справка за задълженията на лицето, видно от която задълженията не са платени.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и представените от жалбоподателя в хода на съдебното производство писмени доказателства. Приложени са справки от НАП за извършени плащания , преведени по сметки на НАП и погасени задължения с тях за период от 01.01.2010г. до 06.01.2014г.По делото е изготвено и прието като доказателство заключение на вещо лице по назначена ССчЕ.Съгласно заключението декларираните от лицето осигурителни вноски за процесния период не са внесени и лихвата върху невнесените в срок задължения към НАП и НОИ са правилно изчислени.

Въз основа на така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, 46-ти състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото /писмо на л.138 от д./ решение № 842 от 13.05.2013г. на директора на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП не е връчено на жалбоподателя, като жалбата до съда е подадена чрез административния орган с вх. № 53-00-555 от 23.05.2013 г. Следователно, жалбата на [фирма] се явява подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на акта за прихващане или възстановяване, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният РА е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност и не страда от пороци водещи до нищожност.

Неразделна част от РД представлява Справка №1 за задълженията на лицето за дължими осигурителни вноски на работници и служители за периода 07.01.2010г.-31.12.2011г., за родените след 31.12.1959г., както и справка за осигурителни вноски за ф.ТЗПБ за лицата осигурени за инвалидност, старост, смърт, временна нетрудоспособност, поради трудова злополука и професионална болест“, за родените след 31.12.1959г.Видно от справките за невнесени в срок осигурителни вноски е начислена лихва на основание чл.113 от КСО до 16.05.2011г.

По отношение на вноски по приходите за ДЗПО в хода на ревизията правилно е установено следното:

Дължимите осигурителни вноски са изчислени в размера на дължимата осигурителна вноска за 2009г.-2011г. в размер на 5%. За ревизирания период ЗЛ е начислявало и изплащало възнаграждения, като не са внасяни дължими осигурителни вноски, съгласно сроковете и изискванията на чл.158, вр. с чл.7 от КСО, за което е начислена лихва до 21.08.2012г.

В хода на ревизията е установено, че работодателят е изплащал трудови възнаграждения за 2008г., 2009г. и 2010г. въз основа на платежни ведомости. Въз основа на ЗГВРС работодателят дължи осигурителни вноски върху изплатените трудови възнаграждения на лицата по трудови правоотношения, които не са в пряка роднинска връзка със собственика или членове на управителния съвет, върху полученото брутно трудово възнаграждение, но не повече от максималния осигурителен доход. Установено е, че част от вноските са внесени със закъснение и е начислена лихва.

По отношение на здравноосигурителните вноски е установено, че ЗЛ като осигурител е начислявал и внасял дължимите здравноосигурителни вноски, но за част от ревизирания период дължимите вноски са внесени неточно и със закъснение в нарушение на чл.40 от ЗЗО, за което е начислена лихва за закъснение на основание чл.73а от ЗЗО до 16.05.2011г. съгласно изготвена Справка № 4 за дължими осигурителни вноски.

Следва да се има предвид, че РА е потвърден единствено досежно начислените лихви изчислени върху дължими и невнесени осигурителни вноски. Същевременно е отменен в частта на определени задължения по ЗДДС и ЗКПО и не е извършена корекция на декларираните и невнесени осигурителни вноски. В този смисъл е и заключението на вещото лице по ССЧЕ, неоспорено от страните, което съдът кредитира като компетентно и обективно дадено. Съгласно заключението начислените с РА лихви са изчислени правилно. От приложената справка от НАП към 07.01.2014г. се установява, че декларираните суми като осигурителни вноски не са внесени и не са били предмет на А..

С оглед горното съдът намира, че РА, в частта потвърдена с решение № 842 от 13.05.2013г. на директора на дирекция ОДОП-С. е законосъобразен, а жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора на ответника следва да бъдат присъдени направените по делото разходи, във вид на юрисконсулско възнаграждение в размер на 100лв.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, чл. 161, ал. 1 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], представлявано от А. Б., против РА № [ЕГН] от 28.12.2012г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 842 от 13.05.2013 г. на директора на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, в частта, в която на дружеството са установени задължения за лихви върху вноски за ДОО, ЗО, ДЗПО-УПФ, ГВРС и ТЗПБ за периода 01.01.2010г.-31.12.2011г.

ОСЪЖДА [фирма], представлявано от А. Б., ЕИК[ЕИК], да заплати на дирекция „ОДОП“-С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: